

11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Εϋπλου διακόνου (†304). Νήφωνος ΚΠόλεως (†1502). ανάμνησις θαύματος τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρα (1716).

ᾠχος πλ. β'. Ἐωθινὸν ζ'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος ᾠ Βου

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μιν ^ε ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου ^ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

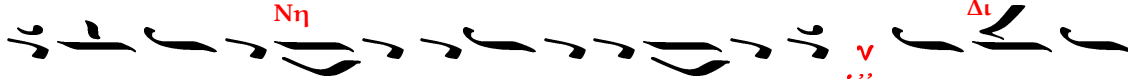
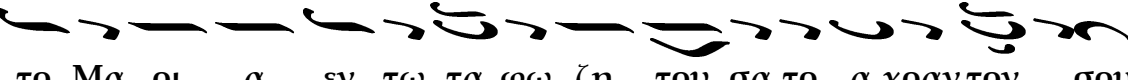

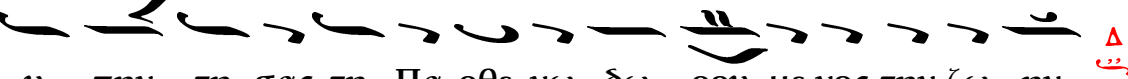

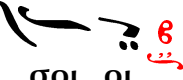
Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^ε ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος ^Δ εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου ^ε

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

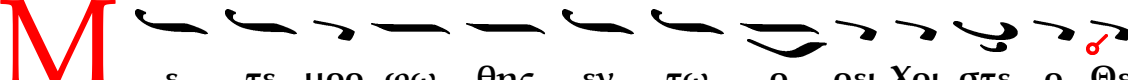
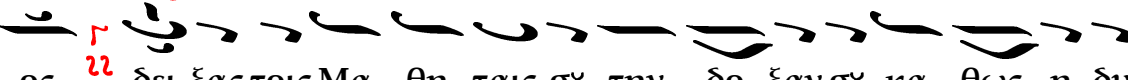
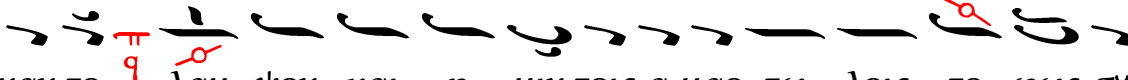

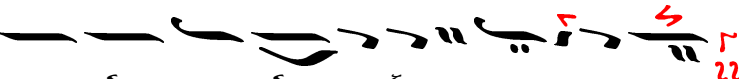
ᾠχος ᾠ Δι

Α^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα

 σου και οι φυλασσοντες α ^{νη}πε νε κρωθησαν ^ν και ^{Δι}ι στα

 το Μαρια εν τω ταφω ζη του σατο αχραντον σου

 σωμα ^εε σκυλευσας τον Αδην μη πειρασθεις υπ αυτου

 υπην τησας τη Παρθενω δωρου μενος την ζωην ^Δ

 ο αναστας εκ των νεκρων Κυρι εδοξα

 σοι οι ^ε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα φ

Mε τε μορφωθης εν τω ορει Χριστε ο Θε

 ος ^ρ ²²δει ξαστοις Μαθηταις σὲ την δοξαν σὲ καθως ηδυν

 ναντο ^π ⁹λαμψον και ημιν τοις αμαρτωλοις το φως σὲ

 το αιδιον ^ρ ²²πρεσβειαις της Θεοτοοκ ^Δ ²²φω

 τοδοταδοοξαα σοι οι οι οι ^ρ ²²

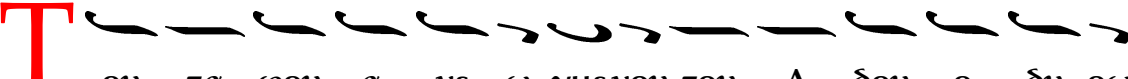
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
 Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ $\overline{\alpha\gamma}$ Δι - θ

Tου ταφου ανεωγμενου του Αδου οδωρω

με νου η Μα ρι α ε βο α προς τας κε κρου μμε νας
α πο στο λας ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε
λω νος ερ γα ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα
σε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο
σμωτο με γα ε λε ε ος

Δόξα.

Κυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α
η Μα γδα λη νη και εκ λαι ε βο ω σα και κη που
ρον σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε κρου
ψασ την αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον ε πι
θρο νου Χε ρου βιμ οι γαρ του ου ου τον φυ λασ σον τες
α πο του φο ο βου α πε νε κρω θη σαν η τον Κυ
ρι ον μου δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε ο εν
νε κροις και τας νε κρω ρς α να στη σας δο ξα α σοι οι

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου ξ

Εορ τη υ περ λαμ προς η τς Δε σπο ο ο

ο ο τς ηλ θε δευ τε α παν τες ε πι τω ο
ρει νο ε ρως προ κα θαρ θεν τες α νελ θω μεν τω θα
βω ρι ω Χρι στο ον ε πο ψο ο με ε νοι

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ.

Η ζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν
τω λι ι θω ε πε κει το ως βα σι λε α υ πνου
ου ου ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και τους
εχ θρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη
ο Κυ ρι ι ο ος

Δόξα.

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και
ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
θα α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος
εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας
νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο
της του κο σμου ει σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η

μων φω τι σαστους εν σκοτει

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̣ά̣ Ϟ̣ Κε ϟ

Ομο τιμος Λογος Πατρι και Πνευματι

σαρκω θεις εκ Πατρ θε ν̄ εις σωτηρι αν ημων

α νε στραφη τοις εν γη κα θα περ γεγραπται και α

νελ θων εν τω θα βωρ συν προ κρι τοις Μαθηταις εν δο ξως

με τε μορ φωθη δι ο υμ ν̄ μεν αυ τ̄ την

θει ει αν και πα να γι ανσυγκα τα βα α σιν

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ά̣ Ϟ̣ Κε ϟ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σ̄

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τ̄ θα να α

τ̄ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δ̄

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παν ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σxes ρευ σαν τα
 ζω ης ^{ν'} ₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ ₉ ο εκ σσ σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρω ω ποσ ^υ ₉

A λλη λ8 ï α A λλη λ8 ï α ^{ν'} ₂₂ A λλη λ8
 ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ ₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λ8 ï α A λλη λ8 ï α ^{ν'} ₂₂ A λλη
 λ8 8 ï ï α δο ο ξασοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^υ ₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου
 συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ
 ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος ^{Δι-θ}

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε
 Λο ο γε οι κτει ρον με ι να ζω σοι ^ε ₂₂

E λε η σον η μαςτους ε ξου θε νη μενουςκα
 ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου Λο γε ^ε ₂₂

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων
αι ω νων α μην ^Δ

Α γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α ^Δ ει
τι νι του το κατ α ξι αν πνευ σει τα χει ε ξαι αι
ρει των της γης πτε ροι αυ ξει τατ τει α νω ^ε

Ἀντίφωνον Β΄.

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις ημων
α ντι σχειν η δυ υ να το εχ θρου πα λαι σμα οι νι
κων τες γαρ εν θεν υ ψουνται ^ε

Τ οις ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη
ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελ λω των εχ θρων ρυ
σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρχων ^ε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων
αι ω νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ^Δ ευ
δο κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι
σουρ γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω ^ε
Ἀντίφωνον Γ'.

O ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον εκ θροισ φο βε
ροι και πα σι θαυμα στι κοι α νω γαρ ο ρω σιν ^ε

E ν α νο μι αις χει ρα σ αυ των ο των δι και ων
κλη ρο σ ε πι κου ρον σε ε χων Σω τε ρου κ εκ τει νει ^ε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω νασ των
αι ω νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευ μα τι το κρα τος ε πι παν των ο περ
αι α νω στρα τη γι αι προ σκυ νου ου ου σι συν πα σι
πνο η των κα τω ^ε

Προκείμενον. Ψαλμός πθ' (79).

K υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σω σαι η μας ^ε

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ζ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 1-10).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτὴ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἔλθων πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσε· οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτόν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σϛ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σϛ ε ξα λειψον το α νο μη μα μϛ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μϛ και α πο της α μαρ τι ας μϛ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μϛ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μϛ ε νω πι ον μϛ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σϛ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σϛ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ιδϛ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μϛ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

I δ ε ς γ α ρ α λ η η η η
θ ει αν η η η γ α π η η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ' χορός.

E ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
να

A πο ψρε ψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει
ψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μη

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ σα και
το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μη

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δος σα και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ σι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μη α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μη την

δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα να γγει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμενον

καρδιαν συντετριμενην και ταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια

στηνσιν και οι κοδομηθητω τατειχη Ιε

ρσ σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον

σμοσσχς και ελεησον με ο θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις ἐλεήμον

ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐκκληματῶν

Καὶ νῦν καὶ αἰκαῖς τοῖς αἰωνάτων αἰ

ῶνων Ἀμήν. Ταῖς τῆς Θεοτοκοῦ πρεσβείαις ἐλε

ήμον ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐκκλημα

τῶν

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ἐξαλειψόντο ἀνομήματα

Ανάστας ὁ Ἰησοῦς ἀποτοφάκα

θῶς προειπὼν ἐδώκεν ἡμῖν τὴν αἰωνίον

ζωὴν καὶ μεγαλέοσος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ

Πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἐκκληματῶν Ἀποστόλων πρε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Ανα στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ ἀ΄ τῆς ἑορτῆς.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

ᾠδὴ ἀ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

ᾠχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνη, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Καὶ τῆς ἑορτῆς ὁ ἀ΄ Κανὼν, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·
Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἄπλετον εἶδεος ἦκε.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ ἀ΄. Χοροὶ Ἰσραήλ.

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου ξ

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρ ἡ μα τα ζω ἡς τοις φι λοις Χρι στος και πε ρι
της θει ει ας δη μη γο ρω ων Βα σι λει ας ε φη
εν ε μοι τον Πα τε ρα ε πι γνω σε σθε φω τι
ως ε ξα στραπτω α προ σι τω εν α γα λ λι α σει μελ
πο ον τες α α σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασ

ται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρη μα τα ζω ης τοις φι λοις Χρι στος και πε ρι
της θει ει ας δη μη γο ρω ων Βα σι λει ας ε φη
εν ε μοι τον Πα τε ρα ε πι γνω σε σθε φω τι
ως ε ξα στρα πτω α προ σι τω εν α γαλ λι α σει μελ
πο ον τες α α σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασ

ται

Δόξα.

Ισχυν των ε θνων κα τε δε σθε ε φι λοι Μαθη ται
θαυ μα σθη σε σθε δε τω πλ η τω αυ των ο τι δο ξης
πλη ρ θ σε ως ο φθη σο μαι λαμ προ τε ρος η λι θ
ε ξα στρα πτων εν α γαλ λι α σει μελ πο ον τες α α
σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασ ται

Καὶ νῦν.

Ση με ρον Χρι σος εν ο ρει Θα βω ρ λαμ ψας α
μι δρω ως θε ι κης αυ γη ης ω ως υ πε σχε το Μα

 θη ταις πα ρε γυ μν^π χα ρα κτη ρα σε λα σφο ρ^ρ δε

 πλη σθεν τες θει ας αιγ λης^ε εν α γαλ λι α σει ε με ελ

 πον^π α α σωμεντω Θε ω ημων ο τι δε δο ξασται^ε

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἢ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κείται δείλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἢ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἄγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

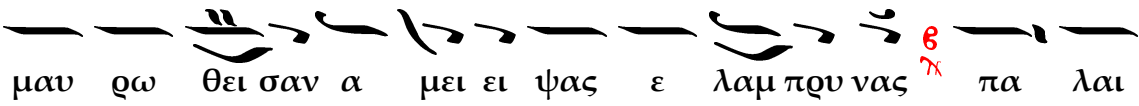
Καὶ τῆς ἐορτῆς. ᾠδὴ γ'.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

ᾠχος ¹/₂ Βου ^ξ

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

 Ο ο λον τον Α δαμ φο ρε σας Χρι στε^π την α

 μαν ρω θει σαν α μει ει ψας ε λαμπρυνας^ε πα λαι

 φυ υ σιν και αλ λοι ω ω σει της μορ φης σ^ρ ε θε ^ρ γη

 σας^ε

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ο ο λον τον Α δαμ φο ρε σας Χρι στε την α
μαν ρω θει σαν α μει ει ψας ε λαμπρου νας πα λαι
φυ υ σιν και αλ λοι ω ω σει της μορ φης σα ε θε ορ γη
σας

Δόξα.

Σ τυ λο τυ ρι μορ φω και νε φε λη πα λαι ο εν
τη ε ρη μω τον Ισ ρα η ηλ α γων ση με ρον
εν τω ο ο ρει θα βωρ αρ ρη η τω σεν φω τι Χρι σος ε
ξε λαμψε

Καὶ νῦν.

Σ τυ λο τυ ρι μορ φω και νε φε λη πα λαι ο εν
τη ε ρη μω τον Ισ ρα η ηλ α γων ση με ρον
εν τω ο ο ρει θα βωρ αρ ρη η τω σεν φω τι Χρι σος ε
ξε λαμψε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος βαρύς. Αὐτόμελον.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Μεθέορτον Μεσώδιον Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ, δόξη τοῦ θείου σου φωτός, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἔλαμψας θείοις Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ· ἐξέστησας αὐτούς, τῇ θείᾳ χάριτι· φωνῆς γὰρ Πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱόν, προσμαρτυρούσης ἤκουον καὶ εἶδον, τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτὴν· Σωτὴρ ὁ πάντας, θέλων σωθῆναι, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτεῖῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφραως, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐπλου τοῦ Διακόνου. (†304)

Στίχ. Ἐκ τῆς στολῆς μὲν, σεπτὸς Εὐπλος λευίτης·

Ἐκ τῆς τομῆς δέ, στερρόδος ὄντως ὀπλίτης.

Πλήγη ένδεκάτη ξίφει Εϋπλος κοπήεντι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου καὶ περικαλλοῦς οἴκου καὶ θείου Ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ἐλεούσης.

Στίχ. Πάντας ἐλεεῖς, ὦ Ἐλεοῦσα Κόρη,

Τοὺς τῷ σῶ Ναῶ εὐλαβῶς εἰσιόντας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, διήγησις περὶ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνοσ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆροσ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Οὐ θαῦμα βρούειν θαυμάτων πληθὺν ξένων,

Μορφὴν θεουδῆ θαυματεργάτου Λόγου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Νεοφύτου, Γαΐου, Γαϊανοῦ, Ζήνωνοσ, Μάρκου καὶ Μακαρίου.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἐξαέρῳ οἴκῳ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ ἐν τοῖσ Δαρείου.

Στίχ. Νεοφύτῳ, Ζήνωνι καὶ τῷ Γαίῳ,

Στρωμνή τις ἡ κάμινοσ, ἧσ κείται μέσον.

᾽Ὀφθησαν ὀσμὴ θυμιαμάτων ξένη,

Τρεῖσ ζωόκαυστοι Μάρτυρεσ τῆ Τριάδι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ ᾽Οσιοσ Πασσαρίων, ἐπίσκοποσ γενόμενοσ ἐν Παλαιστίνη, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†428)

Στίχ. Ὁ Πασσαρίων πᾶσαν ἀρετὴν φέρων,

Πασῶν ἀμοιβᾶσ γῆσ ἀποστᾶσ λαμβάνει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ταυρίνου, πρώτου ἐπισκόπου Ἐβρεῖ (Evreux) τῆσ Γαλλίασ. (β' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Βλάαν, ἐπισκόπου Βύτησ (Bute) ἐν Σκοτία. (†590)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων ᾽Οσιομαρτύρων Βασιλείου καὶ Θεοδώρου τῆσ Λαύρασ τοῦ Κιέβου. (†1098)

Στίχ. Τοὺσ ὀσιακοὺσ ἀγῶνασ μαρτυρίῳ,

᾽Εστεψαν Βασίλειοσ σὺν Θεοδώρῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ᾽Οσίου Θεοδώρου ἡγεμόνοσ τοῦ ᾽Οστρογκ, τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ σχήματι μετονομασθέντοσ Θεοδοσίου μοναχοῦ τῆσ Λαύρασ τοῦ Κιέβου. (†1483)

Στίχ. Πᾶσαν παριδῶν ἡγεμονίασ δόξαν,

Σοφὸσ Θεοδόσιοσ Χριστῷ συνήφθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ ᾽Οσιοσ Νήφων, ὁ ἐν τῆ κατὰ τὸν ᾽Αθω κοινοβιακῆ Μονῆ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου ἀσκήσασ, καὶ γενόμενοσ Πατριάρχησ Κωνσταντινουπόλεωσ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†1508)

Στίχ. Λιπῶν ὁ Νήφων τὴν κάτω προεδρείαν,

Χριστῷ παρέστη τῷ προέδρῳ τῶν ὄλων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Κερκύρα ὑπερφυοῦσ κατὰ Ἁγαρηνῶν θαύματοσ τοῦ ἐν Ἁγίοισ Πατρὸσ ἡμῶν Σπυρίδωνοσ τοῦ θαυματουργοῦ. (†1716)

Στίχ. Ἐρῶριξε παῖδας στρατιᾶς ἀλλοφύλων,
Πόλιν τ' ἔσωσε Κερκύρας ὁ προστάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων Ἀναστασίου καὶ Δημητρίου τῶν ἐν Λέσβῳ ἀθλησάντων. (†1816)

Στίχ. Λέσβου ἔπαινος καὶ χαρὰ Ἐκκλησίας,
Γέγονε δυὰς σεπτῶν Νεομαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἐγκλείστου ἐν τῇ μονῇ τοῦ Σβυατογκόρσκ. (†1867)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν εὐλαβῆ καὶ εὐγνώμονα ποιούμεθα τῶν ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Ἰονίου πελάγους ἐκδηλωθέντων σεισμῶν, ἐξ ὧν ἡ ἄκρα ἀγαθότης τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ ἐρῶρύσατο αἰσίως τὸν λαὸν Αὐτοῦ. (1953)

Στίχ. Ἐσεισας Χριστὲ τὰς Ἰονίους νήσους,
Ἄλλ' ἔσωσας λαόν Σοι πίστει στηριχθέντα.

Σῶτερ βεβαιοῖ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν,
Τέλος τοῦ σειсмоῦ ἐν γῆ τοῦ Ἰονίου.

Μνήμην τοῦ σειсмоῦ Αὐγούστου ἐνδεκάτη
Ἄγουσιν ᾠδαῖς αἱ νῆσοι Ἰονίου.

Δόξα τῇ ἀγαθῇ σου περὶ ἡμᾶς οἰκονομία, Κύριε.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

ᾠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ'

ᾠχος πλὴν Νη

Ρ^{Νη} αβδος εις τυυπον τριμυστηριου παρα
 λαμβανεται τωβλασταγαρ προκρινειει τον
 ιερεεα τηστειρευουσηδε πρωην εκ
 κλησιανν εξηνθηησε ξυλον Σταυρου εις κρα
 τος και στερωωμα

ὠδὴ δ'

ᾠχος πλὴν Γα ρ

Ε^{Γα} ισακηηκοα Κυριε τηςοικονομιας
 ασ τομυστηριον κατενοησαταεργα
 σα και εδοξα σα στην θεοτητα

ὠδὴ ε'

ᾠχος πλὴν Νη

Ω^{Νη} τρισμακαριισον ξυυλον ενωε
 ταααθηχρισος οβασιλευς και Κυριος
 διουπεπτωκεν οξυλωαπατηησας το
 ενσοι δελεασθεις θεωτωπροσπαγεεντισαρ
 κιωπαρεχοοντι τηνειρηνην ταις ψυχαις η
 ημων

ὠδὴ 5'

Nοτιουθηροος ενσπλαααγχοις πα
 λαμας Ιωναςταυροειδωςδιεκπεταα
 σας τοσωτηριον πααθοςπροδιετυυ
 πασαφωσ οοθεντριημεροςεκδυστηνυ
 περκοσμιονΑναζασινυπεζωγραφηησεν
 τσασαρκιπροσπαγεντοςΧριστςϑϑτς Θεου και
 τριημερωεγεεερσει τονκοοσμονφωτι
 σααντος

ὠδὴ 6'

Eκνονπροσταγματυραννδυσε
 βςλαςεκλονησεπνεοναπειληςκαιδυσφη
 μιιαασθεοστυγςομωστρειςΠαιδαςϑκε
 δειματωωωσεθυμοοςθηριωδηςουπυρ
 βρομιοναλλανηχεντιδροσοβωλωΠνευμα
 τιπυρισυνοντεςεψαααλλονουπερ
 υμνητοςτωνπατερωνκαιημων Θεοςευ

λο γη τος ει

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε^{Nη} υ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ξρ γον Πα τε ρα Θε ον υ
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ἡν τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τ ἡν τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τ ἡν τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

M υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ραδει σος
 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
 το τς αυ ρω ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρω γη
 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ
 νσ ρν τεσ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Ο δι α βρω σε ω ως τϛ ξυ υ υ λϛ τω γε
 νει προσγε νο με νος θα να τος δι α ςαν ρϛ κα
 τη ηρ γη ται ση μεροντης γαρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυται τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη τορος ην πα σαι αι Δυ
 να αμειστων ου ρα νω ων με γα λυ νϛ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...
 * * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-ϛ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)
Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τϛ

ὁ β' χορός:
 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ζ΄.

Ἦχος Δι-θ.

Ο τι η ρα αν τον Κυ υ ρι ον της Μα α
ρι α ασ ει πρ ο σης ε πι τον τα α φον
ε ε δραμον Σι μων Πε τρο ος και α αλ λος μυστης
Χρι στρ ο ον η γα α πα ε τρε χον δε ε
οι δυ υ ο και ευ ρον τα α ο θο ο νι α
εν δον κει με ε να μο ο να και κε φα λη η η η
ης ην δε το σθ δα ρι ον χω ρις τθ ς
των δι ο πα λι ιν η συ υ χασαν τον Χρι ι ζον ε
ε ως ει ει δον

Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος Γα ρ . Αὐτόμελον.

Φ ως α ναλ λοι ω τον Λο γε φω τος Πα τρος
α γεν νη τθ εν τω φα νε ντι φω τι σθ ση
με ρον εν Θά βω ρι ω φως ει δο μεν τον Πα
τε ρα φως και το Πνευ με φω τα γω γην πα σαν
κτι σιν

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα

Π ^{Πα} α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον

Κυ υ ρι ι ι ι ον ^{Δι} αι νει τε τον Κυ ρι ον

εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων ^{Πα} αι νει τε αυ

τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει

υ υ μνοστω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ^{Πα} ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι

^{Πα} Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνοστω ω ω

Θε ε ε ε ω

^Χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον ^{Δι} δο ξα αυ τη

ε σται πασι τοις ο σι ι ι ι οις α α αυ τθ

Ο ^{Πα} Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω

ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες σε
τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε
λε ε η σο ον η η η μας

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν στε

ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ τς

Η τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν

θρω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω

θε ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η

μας

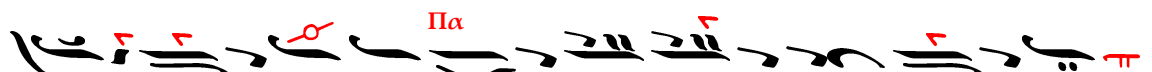
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πλη θος της με γα λω συ υ υ νης α α

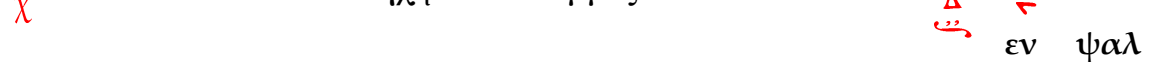
αυ τς

Σ υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε

 ε κ ρ ω ν και π ρ ο ς α υ τ ο ν ε ε κ β ο ο ω μ ε ν σου

 ζ ω η υ π α α ρ χ ε ι ς η μ ω ν και αι α ν α α α α

 σ τ α α α α σ ι ς ε λ ε ε η σ ο ο ν η η η μ α ς

Ἦχος Δι

 Α ι ν ε ί τ ε αὐ τὸ ν ἐ ν ἤ χ ω σ ἄ λ π ι γ γ ο ς· α ι ν ε ί τ ε αὐ τὸ ν

 ἐ ν ψ α λ

 τ η ρ ι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρ α

T ρ ι η μ ε ρ ο ς α ν ε ε ε ε ς η ς Χ ρ ι ι σ τ ε ε

 ε κ τ α φ ο υ κ α θ ω ω ς γ ε ε ε γ ρ α α α π τ α ι

 σ υ ν ε γ ε ι ε ι ρ α ς τ ο ν π ρ ο π α τ ο ρ α α η η

 η μ ω ν δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

 ξ α α α α ζ ει το γε ν ο ς τ ω ν α ν θ ρ ω ω ω ω

 π ω ω ν και α ν υ μ ν ει ει σου τη η η ν α ν α α

 σ τ α α σ ι ι ν

Καὶ τῆς ἑορτῆς, Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὖς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνήλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ

κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Στίχ. Γ´. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ...

Στίχ. Ζ´. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

Ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιούντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Στίχ. η´. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβῶρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ᾧδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδῶς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα. Ἑωθινὸν ζ´.

Ἦχος ς´ Γα ϕ

Δ^{Νη} ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι υι ω και Α γι ι
 ω ω ω Πνε ευ μα α α τι ^{Γα}
Ι^{Νη} δου σκο τι α α και πρω ω ι και τι προς το μνη η
 μει ει ει ον Μα ρι ι α ε στη κα ας ^{Γα} πο λυ σκο ^{Πα}
 ο ο το ος ε ε χου σα α α α ται αις φρε ε

Γα σιν υφ ου που τε θει ται αι ζη τει εις ο Ι η σης
 Νη αλλ ο ο ρα τους συν τρε ε ε ε ε ε ε χον τας μα
 Νη θη η τας πως τοις ο θο ο νι ι ι οις και αι τω
 Δι σου ου δα ρι ι ι ω την α να στα α σι ι ι ιν
 Μ Νη ε ε τε κμηρα το και α νε μνη σθη η σαν της πε ρι ι
 Μ του ου ου του γρα α φης μεθ ω ω ων και δι ι ων
 Δι και η μεις πι ι στεν σα αν τες α νυ μνου με εν σε τον ζω
 ο ο δο ο ο ο την Χρι ι στον

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

ο α νυ μνεν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
 α την μεγα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
 Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
 η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αιρωντην α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α
μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τας σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

A γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι

K αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας
τωναι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

A^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α
γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο
ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε
ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα
δι αρ ρη η ξας τῶ α δῶ ε λυσας το κα τα κρι μα τῶ
θα να τῶ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῶ
εχ θῶ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις

Α πο στο λοις σὺ ε ξα πε στει λας αυ τὸς ε πι ι
 το κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα
 ρε εσ χες τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε
 ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μζ' 2)

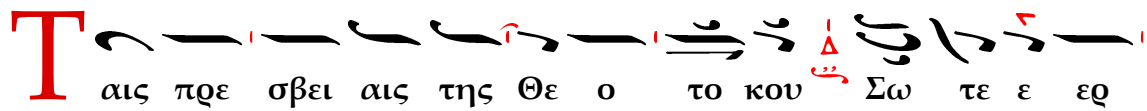
Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ. (ξδ' 7)

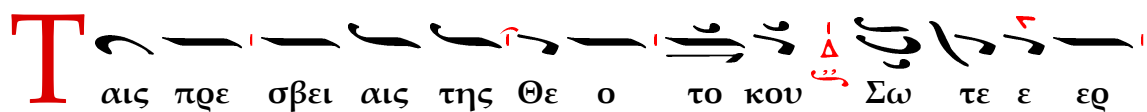
Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. (ργ' 1-2)

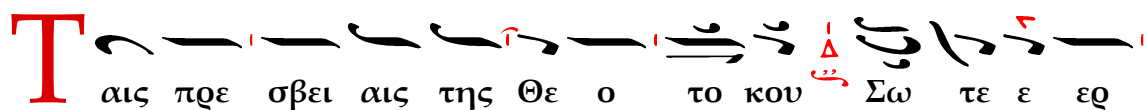
Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου. (ηζ' 8,)

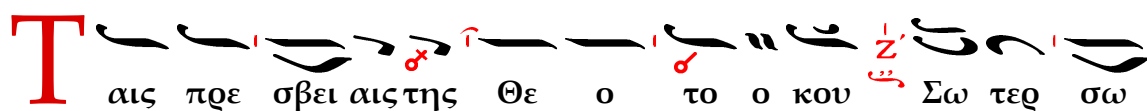
Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω

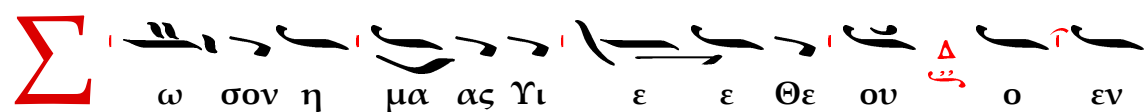
σον η μα α α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

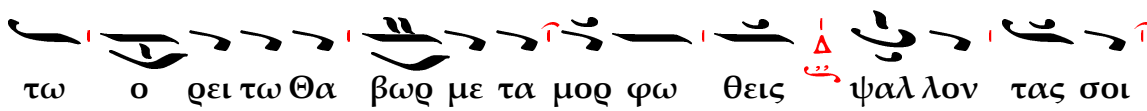
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς πστ' (86).

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. (πστ' 1)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο ε ν

τ ω ο ρ ε ι τ ω Θ α β ω ρ μ ε τ α μ ο ρ φ ω θ ε ι ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι

α λ λ η λ ς ς ι α

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (ποστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
τω ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψα λλον τας σοι
αλ λη λσ ς ι α

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (ποστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
τω ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψα λλον τας σοι
αλ λη λσ ς ι α

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ. (ποστ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
τω ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψα λλον τας σοι
αλ λη λσ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν ς Μα ρι ι ας α τρε πτω σ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν
 καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (πη'
 2)

Με τε μο ρ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
 ος δει ξας τοις Μα θη ταις σ ε την δο ξαν σ ε κα θως η δυ
 ναν το λαμ ψον και η μιν τοις α μα ρ τω λοις το φω σ ε
 το α ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κ ε φω
 το δο τα δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (πῆ' 6)

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
ος δει ξασ τοις Μα θη ταις σϺ την δο ξαν σϺ κα θως η δυ
ναν το λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σϺ
το α ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κϺ φω
το δο τα δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. (πῆ' 12)

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
ος δει ξασ τοις Μα θη ταις σϺ την δο ξαν σϺ κα θως η δυ
ναν το λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σϺ
το α ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κϺ φω
το δο τα δο ο ξα α σοι οιοι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ^Δ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
⁷
 ων ^Δ

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α ^Δ
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

A γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
^{Νη}
 σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν ^{Δι} και ι στα
⁶
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
 σω μα ⁶ ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ^Δ
 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
⁶
 σοι οι

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Γα φ

M ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
⁷
 ος ⁷ δει ξας τοις Μα θη ταις σθ την δο ξαν σθ κα θως η δυ

ναν το λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σ
το α ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κ
το δο τα δο ο ξα α σοι

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Ἱ Πα ρ

Τας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα
τε α πλα νως ε πο ρευ θης δι α βι ι ς πα τη ρ η
μων Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ου ρα νι α χα
ρι σμα τα λα βων α γρυ πνι αις και νη στει ει αις
ι ε ρω γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σ ο ον πε ρ κα θι
κε τευ ων εκ τε νως Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα
πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
ος

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Η ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ρη δη μος
ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος Α θλο φο ο ροι Χρι
στς ς τεσσα α ρα κο ον τα δι α πυ ρος γαρ και υ
υ δα τος εν δο ξοι δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
δο ο ξα σθη η τε αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
ου σι ον δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε
λε ος

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος Γα ρ

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς Ζ' ἑβδ. (Ῥωμ. ιε' 1-7).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουῖα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. β'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Σ ὦ σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

Π ρος σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μω

μη πα ρα σι ω πη σης απ ε μω ς

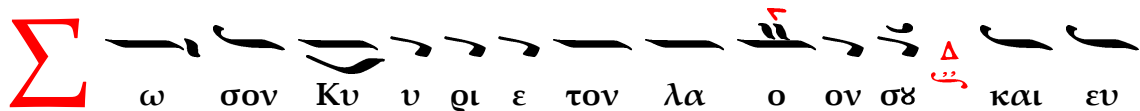
Σ ὦ σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

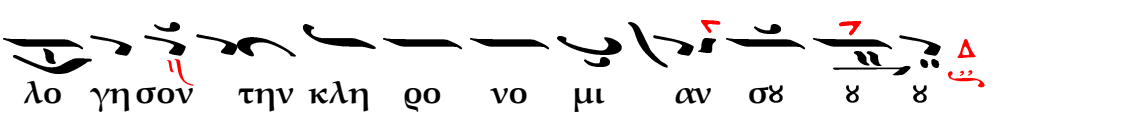
Κυ ρι ος κρα ται ω μα τω λα ω αυ τω και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τω χρι στω αυ τω

ε στι ι

 ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

 λο γησον την κλη ρο νο μι αν σθ ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, «Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ». Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῶη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 113).

Ἦχος Παι

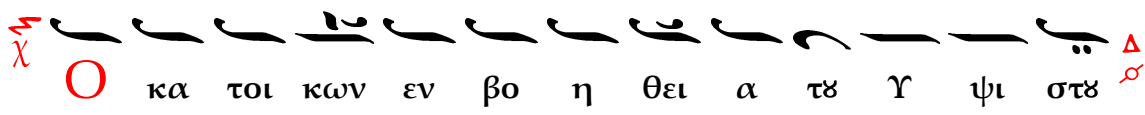
 Α λλη λθ ι ι α Α λλη η λθ ς ς ς

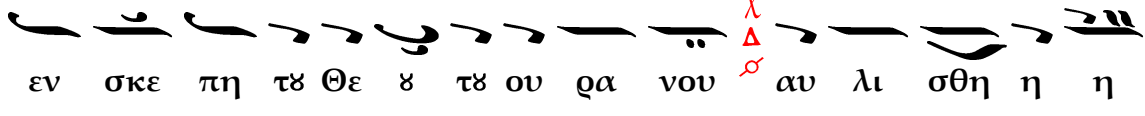
 ι ι ι ι α Α α α ια α α λλη η λθ ς ς

 ς ι ι α α

 Ο κα τοι κων εν βο η θει α τθ Υ ψι στθ

 εν σκε πη τθ Θε ς τθ ου ρα νου αυ λι σθη η η

 σε ε ε ε ται

A λλη λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι ι ι ι α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι ι α α
Χ Ε ρει τω Κυ ρι ω α ντι λη πτω ρ μϑ ει και
 κα τα φυ γη μϑ ο Θε ος μϑ και ελ πι ω ω ω
 επ α α αυ το ο ο ο ο ον
A λλη η λϑ ι ι α α α α A λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α A α α ρα α α
 λλη η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ζ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (θ' 27-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγοντι τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κρᾶζοντες καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυΐδ. Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε. Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. Καὶ ἀνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὁρατε μηδεὶς γινωσκέτω. Οἱ δὲ ἐξεληθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῆ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον· καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός. Καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες· Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ

ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Ἦχος ἰΐ Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Πα
 ι τα α α α α α α α α α α α
 Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ
 μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ σπι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι μυ υ σπι ι κω ως ει κο νι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ζο ο ο ο ει ει κο νι ι ι ι ι ζον
 τε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η

η η η η η η η η η η η ζω ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω
 Πα ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 Πα α α δι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ον
 υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ον προ σα α α α α α
 α α προ σα α α α α α α δο ον τε ες πα σαν
 Κε την βι ι ο ο ο τι ι ι κη η η η η η α
 πο θω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ε
 ρι ι μνα αν
 Πα Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Κε Βα α α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Πα ε βα σι ι λε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε α α

των ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε

νοι

Τ α ι ς α α γ γ ε ε λ ι ι κ αι ς α ο ρ α α

α α τ ω ς δ ο ρ υ φ ο ρ ο υ ο υ ο υ μ ε ε ν ο ν τ α α

α α α α ξ ε ε σ ι ι ν Α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ ι ι

ι α α α α α α α α α α α α α α

α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σ ο ν

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η σ ο ν

Π α ρ α α σ χ ο ο Κυ υ ρ ι ι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

Π ^{Κε} α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π ^{Δι} α ρα α ^{Κε} σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π ^{Δι} α ρα α ^{Πα} σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα α τι ι ι σϑ

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ι ε

Α ^{Πα} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η η ι ι

^{Κε} σχυ υς ^Μ ^{Κε} μϑ Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α

^{Δι} α α ^{Πα} μϑ και κα τα φυ γη η μϑ και ρυ υ

^Π υ στη ης μϑ Ἔτερον ἄργόν

Α ^{Πα} γα πη η η σω σε ε ^{Κε} Κυ υ υ

^Μ ρι ι ι ι ε ε ε η η ι ι ^{Κε} σχυ υ υ υ

^Μ υς μϑ ^{Κε} Κυ ρι ι ο ος στε ρε ε ε

^{Δι} ω ω μα α α α α μϑ και αι κα τα

φυ υ γη η η η η μϞ Ϙ και αι ρυ υ υ

ση η η ης μϞ

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ο ον Πνε

ευ μα ^{Κε} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και

α χω ω ρι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ει ρη η νης ^{Πα} θυ σι ι αν

αι αι νε ε σε ε ως

Κ^{Πα} και μετα τῷ Πνεύμα α το ος σῶ
Ε^{Κε} χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον
Α^{Πα} α ξι ι ι ον και δι ι και αι ον
Α^{Πα} γι ος Α γι ο ος Α γι ος Κυ
 υ ρι ο ος Σα αβ βα α ω ωθ πλη η ρης ο ς ρα
 νο ος και η γη της δο ο ο ξη ης σῶ
 σαν να εν τοις υ υ ψι ι ζοις ευ λο γη με
 νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι
 Κυ ρι ι ι ο Ω σα αν να α α α α εν
 τοις υ ψι ι ι ζοις
Α^{Πα} α α μη ην **Α**^{Πα} α α α μη ην
Σ ε ε υ μν θ ς ς ς μεν σε ε Ευ
 λο γ ς ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν
 Κυ υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α
 α σῶ ο Θε ο ος η η μων

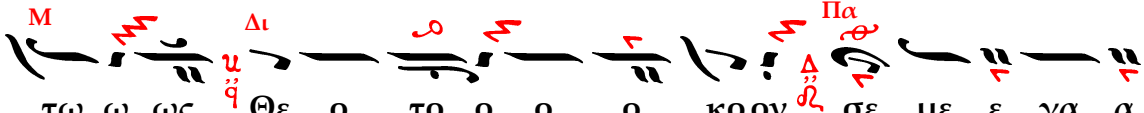
Ἔτονίσθησαν ια΄ και ιβ΄ Νοεμ. βιβ΄, ἀντεγράφησαν γ΄ Ὀκτ. βιγ΄.
 Ἀφιερῶνται εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἄνωνόμου

Ἦχος Πα

Α^{Πα} α ξι ι ι ο ν ε σ τ ι ι ι ν ω ς α α
λη η η θ ω ω ς μα κα ρ ι ι ι ζ ει ει ν σε ε
ε ε ε τη η η η η ν Θε ε ο ο το ο ο
ο ο ο ο ο ο κ ο ν την α ει μα κα α α
ρι ι σ τ ο ν και πα να μ ω ω μη η η το ο ο ν
και μη τε ε ε ε ε ρ α τ ο υ ο υ Θε ε ο υ ο υ ο υ
ο υ ο υ ο υ η η η μ ω ν την τι μι ω τε ε ε
ε ε ε ε ρ α ν τ ω ν Χε ε ρ ο υ ο υ ο υ βι ι ι ι μι
και αι εν δο ξ ο τε ε ε ε ε ρ α α α αν α
συ γ κ ρ ι ι ι ι τ ω ω ς τ ω ω ν Σε ε ε ε ε ε ρ α α α
φι μ την α δι α φ θ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ρω ω ω ς Θε ο ν Λο ο ο ο ο ο γ ο ν τε κ ο υ ο υ
ο υ ο υ ο υ σα α αν την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ν

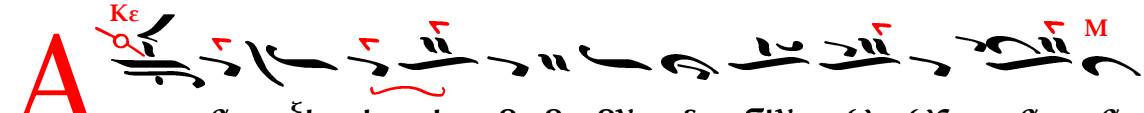
 τω ω ως Θε ο το ο ο ο κουν σε με ε γα α

 λυ υ υ υ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε εν

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

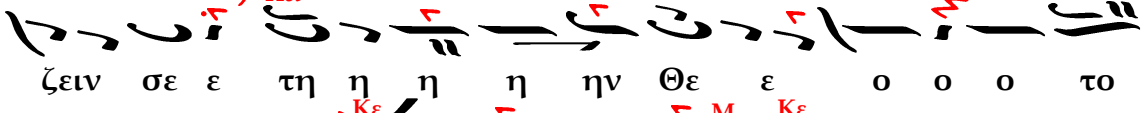
Ἦχος Πα

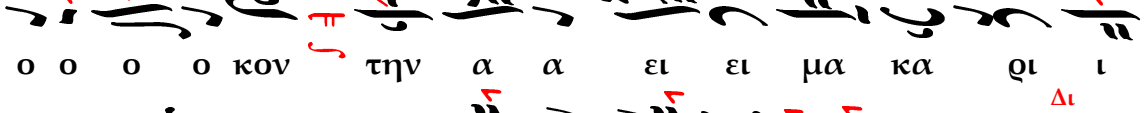
 α ξι ι ι ο ο ον ε σιν ω ως α α

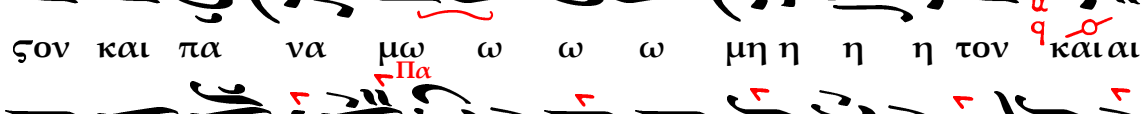
 λη θω ω ω ω ως μα α κα α ρι ι

 ζειν σε ε τη η η η ην Θε ε ο ο ο το

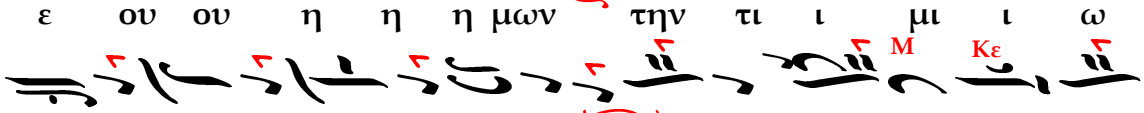
 ο ο ο ο κουν την α ει ει μα κα ρι ι

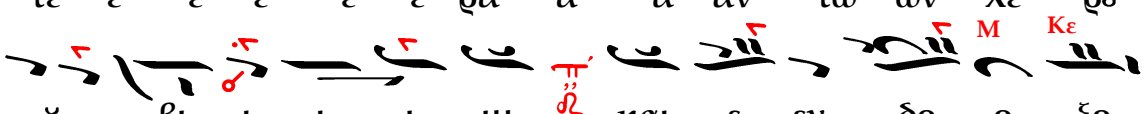
 ζον και πα να μω ω ω ω μη η η η τον και αι

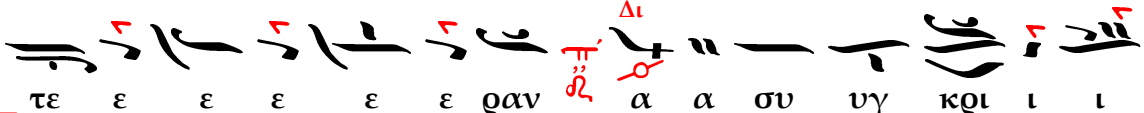
 μη η τε ε ε ρα α α α α τδ δ Θε ε

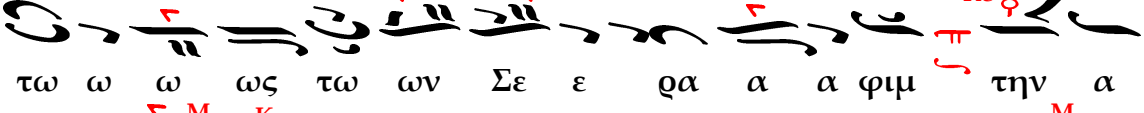
 ε ου ου η η η μων την τι ι μι ι ω

 τε ε ε ε ε ε ρα α α αν τω ων Χε ρδ

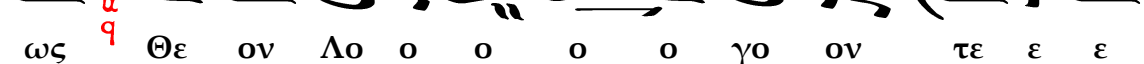
 δ βι ι ι ι ι μι και ε εν δο ο ξο

 τε ε ε ε ε ε ραν α α συ υγ κοι ι ι

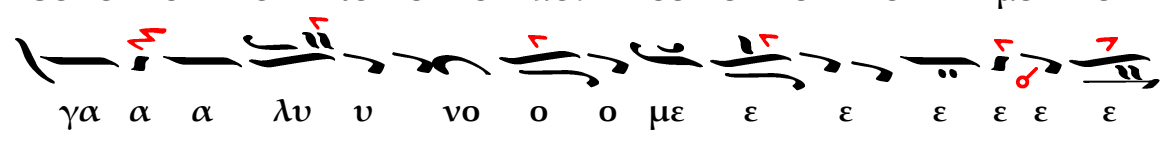

 τω ω ω ως τω ων Σε ε ρα α α φιμ την α

 δι ι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω

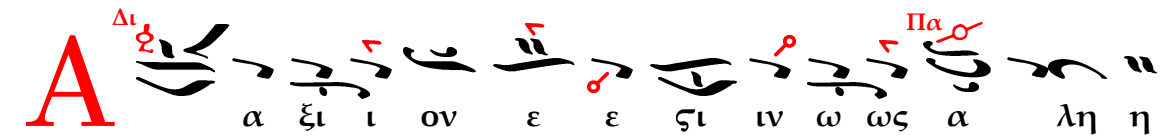
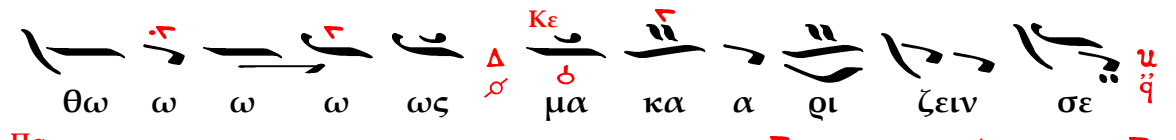
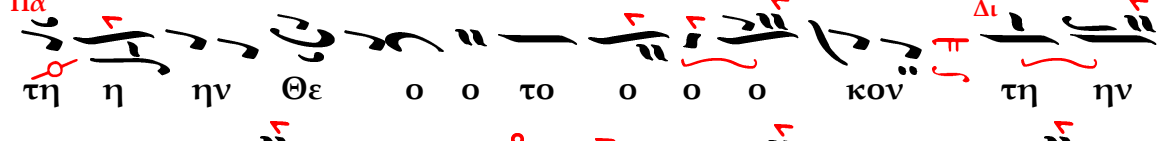
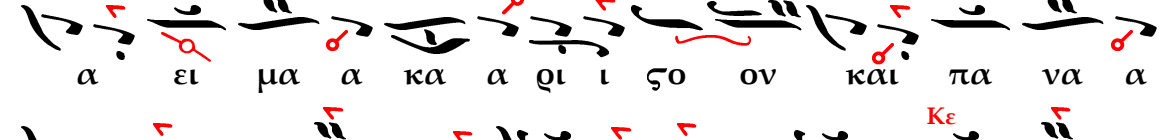
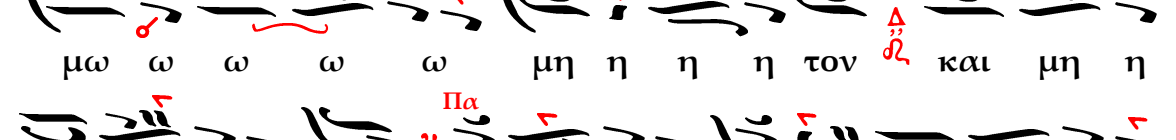

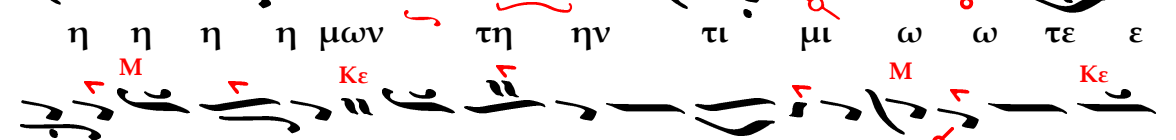
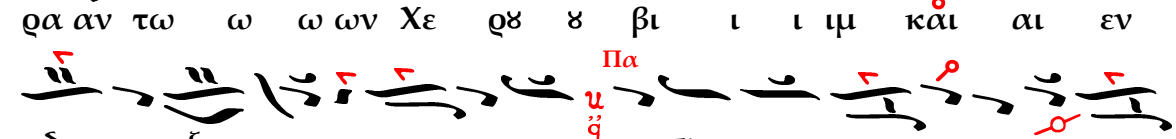
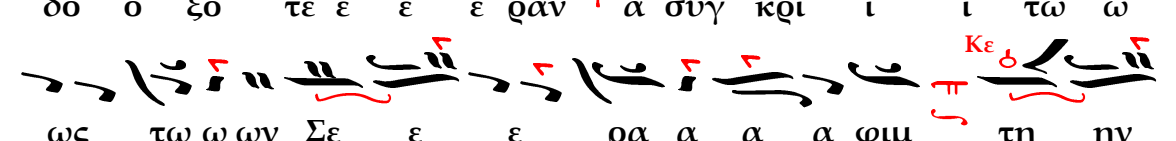
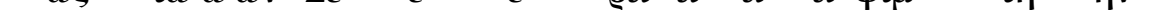

 ως Θε ον Λο ο ο ο ο ο γο ον τε ε ε

 κς ς ς ς ς σαν την ο ο ον τω ω ω ω ως

 Θε ε ο ο το ο ο κον σε ε ε ε με ε

 γα α α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε

 εν

Ἔτονίσθη δ' Αὐγ. βιβ', ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. βιγ'.
I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Πα

 Αξι ι ον ε ε σι ιν ω ως α λη η

 θω ω ω ω ως μα κα α ρι ζειν σε

 τη η ην Θε ο ο το ο ο ο κον τη ην

 α ει μα α κα α ρι ι σο ον και πα να α

 μω ω ω ω ω μη η η η τον και μη η

 τε ε ε ρα τς ς ς Θε ε ε ς ς ς

 η η η η μων τη ην τι μι ω ω τε ε

 ρα αν τω ω ω ων Χε ρς ς βι ι ι ιμ και αι εν

 δο ο ξο τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω

 ως τω ω ων Σε ε ε ρα α α α φιμ τη ην

Μ Κε
 α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ο ν
 Μ Κε
 Λο ο ο γο ο ν τε κϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ο ο ν
 Πα
 τως Θε ε ε ο ο το ο ο κον σε ε
 ε με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε
 ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ε' Δεκ. βί', ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. βιγ'.
 Ι.Α.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι. Ἰεραλω

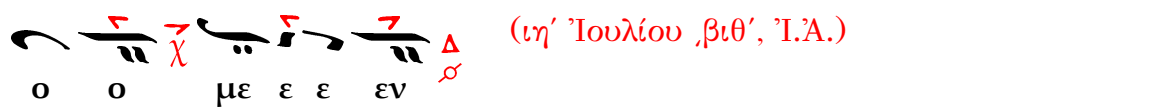
Πα
Α ξι ο ν ε στι ν ω ω σ α α α λη η θω σ μα κα
 Πα
 ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο ο το ο ο ο κον την
 Δι
 α ει μα κα ρι ι στο ο ο ν και πα να α μω ω
 Πα
 μη η η η τον και μη τε ε ε ρα τϛ Θε ε ε
 Δι
 ϛ ϛ ϛ ϛ η μων την τι μι ω τε ε ε ε ραν
 Κε
 τω ω ν Χε ρϛ ϛ ϛ βι μι και εν δο ξο ο τε ε
 Πα
 ε ραν α συ γ κρι ι ι τω σ τω ω ν Σε ρα α α φι μι
 την α δι α α φθο ο ο ρω σ Θε ε ο ο ν Λο γο ο ν

 τε κϷ Ϸ Ϸ σαν την ο ον τω ως Θε ο ο το ο

 ο κο ον σε με γα α α λυ υ υ υ νο ο

 ο ο με ε ε εν

(ιη' Ιουλίου ,βιθ', 'Ι.Α.)

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

A ξι ον ε στι ιν ως α α λη η

 θως μα κα ρι ι ι ζει ει ει ν σε τη η

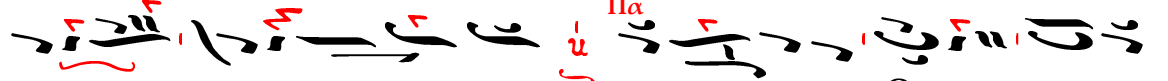
 ην Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο κον

 την α ει μα κα α ρι στο ο ον και πα να

 α μω μη η η το ο ο ο ον και μη τε

 ε ε ε ρα α α α τϷ Ϸ Ϸ Θε ε ε Ϸ Ϸ

 Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ η η μων την τι μι ω ω

 τε ε ε ρα α αν των Χε ρϷ Ϸ βι ιμ

 και αι ε εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ κρι

 ι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ε ε ε ε

 ρα α φιμ την α α δι α φθο ο ο ο ρως

Κε
 Θε ον Λο ο ο ο γο ο ον τε ε ε κϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ σαν την ο ο ον τω ω ωως Θε
 ο ο το ο ο κον σε ε ε με ε ε γα α α
 λυ υ υ υ υ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε
 ε ε εν

κβ' Ίαν. βς' Μετροπόλ. Ί. Α.

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη

ἦχος Πα

Α ξι ον ε στι ιν ω ως α λη θω ω
 ω ω ως μα κα α ρι ι ι ζει ει ει ει ν
 Πα
 σε ε τη ην Θε ε ε ε ο ο ο το ο ο ο
 Δι
 κο ον την α ει ει μα α κα α α α
 ρι ι ι ι στον και πα α να α μω ω ω ω
 μη η η η η το ο ο ον και Μη τε ε
 Πα
 ε ε ε ρα τϝ ϝ ϝ ϝ θε ε ε ϝ ϝ ϝ
 Δι
 η μω ων την τι μι ι ω ω τε ε ε ε

ρα αν τω ων Χε ρθ ς βι ι ι ιμ και
 εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α α αν
 α συγ κρι ι ι ι ι τω ω ω ως τω ω
 ων Σε ε ε ρα φι μι τη ην α δι α
 φθο ο ο ο ο ο ρω ως Θε ο ον Λο ο γο ο
 ο ον τε ε ε κθ ς ς ς σα αν την ον
 τως Θε ε ο ο το ο ο ο ο κο ο ο ον
 σε ε ε ε ε ε με ε ε ε γα α α λυ υ
 υ νο με ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα

A ι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Μ ρα α α α ε εκ των υ υ υ υ ρα α νω ων

Πα ρα α α α λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα ρα λιε ε

λιε ρα α λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε ε λιε ρα λιε ρα

ρα λιε α α αλ λη λυ ι ι ι ι ι α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υ ν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

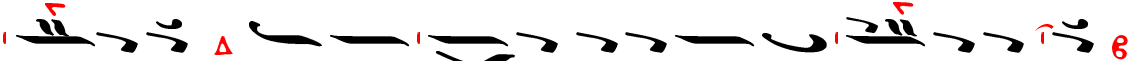

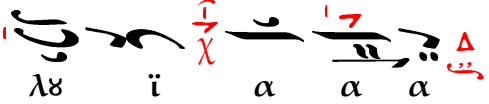
Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

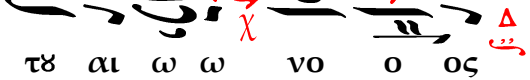
ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν ος ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων ος με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ ^ε

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-ϑ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^ε (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ε α πο τϑ νυν και ε ως

 τϑ αι ω ω νο ο ος ^Δ